

Nyílt levél Pozsonyi Ádámhoz

Vitéz tekintetes Pozsonyi Ádám,
úgy is, mint szörényi bán

Vészharang c. karcolata indítatott, hogy tollat ragadjak kifejteni abbéli véleményemet, miszerint Ön egy szélsőséges elhajló! Írásából, mely a párizsi zavargások jövőbeni veszélyeit igyekszik megjövendőlni, idéznék pár sort:

„Vegyük már észre, legalább most, amikor nyakunkon a kés: az egyenlődsdi, humanista, haladó dogmák a gyakorlatban nem működnek. Nem életképesek. Sőt, életellenesek.

Akkora a vész, hogy az európai kultúrát ma ez mentené meg: aki a tombolásban részt vett, annak kötél. Határok, lezár. Idegenek ki. Abortusztilalom. Más már semmi.”

Nagyon szimpatikus volna ez az írás, ha az abortusztilalmat nem vette volna lajstromba, vagy legalábbis kitételeket szab melléje. Tehát Ön – és ennek megállapítása fájó, de elleplezhetetlen! – az egyenlődség, humanizmus, haladás dogmáinak terjesztőire is kiterjesztené eme tilalmat. Hát kell önnek egy megerősödött ötödik hadosztály sokat szenvedett kis országunkban? Ön nem látja a fától az erdőt. Gondolatmenetének kijavítása érdekében megfontolásra javaslom a következőket.

Amennyiben az ország állampolgára egyenlődsdi és humanista, haladó elveket valló, úgy az abortusz reá nézve kötelező legyen. Ugyanez vonatkozzon élettársára, házastársára is. Ha az állampolgár eszmei példaképei között megtalálható Konrád György, Heller Ágnes, vagy **Eörsi István** bármelyike is, úgy ivartalanítását haladéktalanul elvégeztetni kötelező legyen. Ugyanez vonatkozzon az ilyen elvetemült egyén gyermekeire is.

Most felvetődik Önben a jogos kérdés, mit kezdünk a megmaradt, szaporodásra képtelen, vagy attól eltiltott humanistákkal? Ennek orvoslása igen egyszerű. Mivel az amúgy is küszöbön álló iszlám térhódítás gerillaháborúhoz vezet, úgy abban ezek az egyedek – életükben először – üdvére válhatnának sokat szenvedett kis országunknak.

Mivel az egyenlődsdi, humanista, haladó embertípus kezébe fegyvert nem ragad, két létfontosságú harci feladat mégis rájuk bízható. Az első a tapogató-aknakereső. Kiképzésük igen gyors és egyszerű, csak arra kell megtanítani őket, hogyan fogják be fülüket és csukják be szemüket munka közben.

A második, a gyalogsági ásóval rohamozók elit alakulata. Ne feledje, Ők fegyvert nem vesznek a kezükbe, így még emberi mivoltukban sem aláznának meg őket. S mert a nemes lélek megbecsüli a törekvő szándékú egyenlődsdiket, hazafias buzgalmukat a harctéren tanúsított magatartásukért meg is jutalmazhatnánk. Ha egy tapogató-aknakereső három aknáralépést túlél, úgy rendkívüli adag rumot adjanak neki a vacsorájához. Ha egy gyalogsági ásóval rohamozó humanista az ellenség pergőtüzében, egy szakasznyi muszlimot elás, mielőtt annyit mukkanhatna az ellen:

Illeri! – úgy kiérdemelné, hogy a következő rohamot már ne vietnami strandpapucsban fussa le, hanem igazi, katonai bakancsban. Nem biztos, hogy lenne talpa ennek a bakancsnak, de téli ruházatához – atlétatrikó – a humanista díszgombokat is felvarrhatna.

Ilyen, vagy ehhez hasonló kitételekkel tudnám elfogadni írását, és ez állítaná csak helyre az Önbe vetett, megingott hitem.

Még mindig tisztelője

Florovits Attila kispolgár

Kelt az Úr. 2006 évének fergeteg havában